

Sygn. akt VII U 1271/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2021 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan-Karasińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 czerwca 2021 r. w Warszawie

sprawy E. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o wysokość kapitału początkowego

na skutek odwołania E. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 02 września 2020 r. znak: (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. i ustala wartość kapitału początkowego odwołującego się na dzień 1 stycznia 1999 r. w kwocie 128.520,37 zł (sto dwadzieścia osiem tysięcy pięćset dwadzieścia złotych i 37/100) przyjmując, że podstawa wymiaru kapitału początkowego wynosi 1.458,23 zł (tysiąc czterysta pięćdziesiąt osiem i 23/100), a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 119,44%.

UZASADNIENIE

9 września 2020r. E. P. za pośrednictwem organu rentowego wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z 2 września 2020r. znak: (...) w przedmiocie odmowy ponownego ustalenia kapitału początkowego. Odwołujący zarzucił decyzji, że nie uwzględniono w niej wynagrodzenia, jakie uzyskiwał będąc zatrudnionym w Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) w okresie

od 6 sierpnia 1991r. do 11 października 1996r. na stanowisku cieśli na pełny etat – mimo iż poza zaświadczeniem o zatrudnieniu i wynagrodzeniu zawierającym błąd, ubezpieczony przedłożył również inne dokumenty: legitymację ubezpieczeniową i dowód osobisty z wpisami o zatrudnieniu. Odwołujący wskazał ponadto, że zgodnie z zaleceniem organu rentowego zwrócił się do archiwum, które przechowuje dokumentację płacową ww. płatnika, jednak uzyskał odpowiedź, że jegoteczka osobowa i dokumentacja płacowa nie została przekazana do archiwum (odwołanie k.3 a.s.).

W odpowiedzi z 17 września 2020r. na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych

II Oddział w W. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy wskazał, że wynagrodzenie odwołującego z przedsiębiorstwa (...) nie mogło zostać uwzględnione, ponieważ przedłożone przez odwołującego pismo z Archiwum Akt Nowych nie zawierało informacji o przyczynie braku dokumentacji płacowej, a ponadto druk Rp-7 z 10 maja 2002r. nie spełnia wymogów formalnych – zawiera nieprawidłową datę urodzenia i nr PESEL odwołującego oraz nie zawiera podpisów i pieczętek dwóch upoważnionych osób lub adnotacji o tym, że tylko jedna osoba jest upoważniona do wystawiania dokumentów płacowych,

zaś w legitymacji ubezpieczeniowej odwołującego nie wskazano zarobków (odpowiedź na odwołanie k.7 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 6 sierpnia 1991r. do 11 października 1996r. E. P. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) na stanowisku cieśli (bezsporne).

10 maja 2002r. A. S. w imieniu przedsiębiorstwa wystawił zaświadczenie

o zatrudnieniu i wynagrodzeniu odwołującego w P.B. (...) (druk RP-7), z którego wynika, że E. P. w ww. przedsiębiorstwie uzyskał dochód: w 1991r. – 9 360 000 zł, w 1992r. – 32 890 700 zł, w 1993r. – 37 036 800 zł, w 1994r. – 67 344 900 zł, w 1995r.

– 7 789,78 zł, w 1996r. – 6 108,71 zł. Zaświadczenie to zawiera błąd w dacie urodzenia i numerze PESEL odwołującego – datę urodzenia oznaczono(...) i podobnie oznaczono nr PESEL, podczas gdy E. P. urodził się (...) Błąd w dacie urodzenia i numerze PESEL odwołującego firma powieliła również w świadectwie pracy z 11 października 1996r., druku PIT-40 za 1993r., druku PIT-11 za 1994r. i 1996r. (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu w nieponumerowanych aktach kapitału początkowego, świadectwo pracy i druki PIT k.16 a.s.).

Decyzją z 18 stycznia 2011r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. ustalił kapitał początkowy E. P. na dzień 1 stycznia 1991r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 908,83 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 74,44%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego organ rentowy ustalił w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, wynoszącego 74,44% przez kwotę bazową, tj. 1.220,89 zł określonej w ustawie powołanej w części I decyzji (74,44% x 1.220,89 zł

= 908,83 zł), okresy składkowe w łącznym wymiarze 21 lat, 1 miesiąc i 28 dni (253 miesiące)

oraz nieskładkowe w wymiarze 1 roku, 0 miesięcy i 19 dni, czyli 12 miesięcy, a także współczynnik proporcjonalny do wieku oraz okresu składkowego w wysokości 69,63% oraz średnie dalsze trwanie życia w wymiarze 209 miesięcy.

Kapitał początkowy ustalony na 1 stycznia 1999 r. wyniósł

96 033,41 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił dochodów uzyskiwanych w latach 1991-1996 wskazując, że w przedłożonym zaświadczeniu

o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (Rp-7) brak drugiej pieczętki imiennie-służbowej i podpisu osoby upoważnionej do podpisania dokumentu (decyzja z 18.01.2011r. – nieoznaczone akta kapitału początkowego).

10 sierpnia 2018 r. odwołujący złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Decyzją z 2 października 2018 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych

II Oddział w W. przyznał odwołującemu rentę od 24 sierpnia 2018 r., tj. od daty zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego, do 30 września 2019r. W decyzji zobowiązano odwołującego do złożenia korekty druku RP-7 z (...) od 6.08.1991r. do 11.10.1996r.

z prawidłową datą urodzenia, opatrzonej dwiema pieczętkami imiennie-służbowymi i podpisem osób upoważnionych do wystawienia ww. dokumentu lub o oświadczenie w przypadku braku drugiej osoby. Poinformowano również odwołującego, że w przypadku likwidacji firmy, dowodem mogą być uwierzytelnione kserokopie list płac i kart zasiłkowych z archiwum oraz o tym,

że za powyższy okres zatrudnienia do podstawy wymiaru renty przyjęto minimalne wynagrodzenie zgodnie z art. 15 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS. Decyzjami z 21 stycznia 2019 r. i 6 maja 2019r. organ rentowy na wniosek odwołującego dokonywał przeliczenia renty. Do powyższych decyzji nie uwzględniono wysokości zarobków odwołującego z (...) lat 1991-1996 z uwagi na błędną datę urodzenia odwołującego, brak pieczętki i podpisu drugiej osoby upoważnionej do wystawienia druku Rp-7 lub oświadczenia o braku drugiej osoby upoważnionej (wniosek i decyzje z 2.10.2018r., 21.01.2019r., 6 maja 2019r. – nieoznaczone akta organu rentowego).

16 sierpnia 2018r. odwołujący złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Orzeczeniem lekarza orzecznika z 11 września 2019r. E. P. został uznany za trwale całkowicie niezdolnego do pracy.

Decyzją z 26 września 2019r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. przeliczył rentę odwołującego od 1 sierpnia 2019r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, przyznając rentę na stałe. Decyzją z 13 lipca 2020r. dokonano przeliczenia renty od 1 czerwca 2020r. (wniosek, orzeczenie lekarza orzecznika, decyzje z 26.09.2019r. i 13.07.2020r. – nieoznaczone akta organu rentowego).

25 maja 2020r. E. P. złożył oświadczenie o tym, że w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) błędnie wskazano jego datę urodzenia – (...). zamiast(...) i błąd ten przeniesiono również do wskazanego w zaświadczeniu numeru PESEL odwołującego: (...), a powinno być (...). Jako dowód pomyłki odwołujący załączył swój dowód osobisty o nr (...), wydany 2 listopada 1995r., w którym wpisano adnotację o zatrudnieniu w ww. przedsiębiorstwie w okresie od 6 sierpnia 1991r. do 11 października 1996r. (oświadczenie, dowód osobisty, wniosek – nieoznaczone akta organu rentowego).

16 lipca 2020r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wydał decyzję znak: (...), w której z urzędu przyznał odwołującemu emeryturę od 13 lipca 2020r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego (decyzja z 13.07.2020r. – tom III nieoznaczonych akt organu rentowego).

26 sierpnia 2020r. E. P. wniósł o kolegialne przyjęcie wynagrodzenia z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) z lat 1991-1996 i ponowne ustalenie kapitału początkowego – z uwagi na wyczerpanie możliwości poświadczenia wynagrodzenia. Do wniosku odwołujący załączył pismo otrzymane z Archiwum Akt Nowych z 24 sierpnia 2020r., w którym został poinformowany, że jego teczką osobową i dokumentacja płacowa z lat 1991-1996 nie zostały przekazane do AAN (wniosek i pismo – nieoznaczone akta kapitału początkowego).

Skarżoną decyzją z 2 września 2020r. znak: (...) organ rentowy odmówił ponownego ustalenia kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r., ponieważ z przedłożonej dokumentacji nie wynika, z jakiego powodu Archiwum nie posiada dokumentacji płacowej ani czy był to jedyny przechowawca dokumentacji. W zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 10 maja 2002r. w punkcie 6 brak adnotacji o tym, aby A. S. był jedyną osobą upoważnioną do wystawiania dokumentów płacowych, w związku z czym organ uznał przedłożone dokumenty za niewystarczające do przyjęcia wynagrodzenia za okres zatrudnienia w (...) (decyzja z 2.09.2020r. – nieoznaczone akta kapitału początkowego).

Zarządzeniem z 18 stycznia 2021r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zobowiązał organ rentowy do przedstawienia hipotetycznego wyliczenia kapitału początkowego dla odwołującego E. P. z uwzględnieniem wysokości wynagrodzeń na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu (zarządzenie z 18.01.2021r. k.22v a.s.).

Wykonując powyższe zobowiązanie Sądu, organ rentowy w piśmie procesowym z 17 lutego 2021r. przedstawił hipotetyczne wyliczenie kapitału początkowego – z uwzględnieniem zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu odwołującego w (...) w okresie od 6 sierpnia 1991r. do 11 października 1996r. Przyjęto podstawę wymiaru w wysokości 1458,23 zł, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 119,44%. Kapitał początkowy ustalony na 1 stycznia 1999 r. wyniósł 128 520,37 zł. (pismo procesowe z 17.02.2021r. z załącznikami k.28-31 a.s.).

Zarządzeniem z 15 kwietnia 2021r. zwrócono się do Archiwów Państwowych – Archiwum Akt Nowych o przesłanie pełnej dokumentacji płacowo-osobowej odwołującego za okres zatrudnienia od 6 sierpnia 1991r. do 11 października 1996r. Pismem z 28 kwietnia 2021r. poinformowało, że nie odnaleziono dokumentów z okresu zatrudnienia E. P. – do archiwum nie przekazano teczek osobowej odwołującego ani dokumentacji płacowej z lat 1991-1996. Ponadto, nie ustalono informacji o miejscu przechowywania tej dokumentacji (zarządzenie

z 15.04.2021r. k.36, pismo k.37 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie ww. dowodów, które za wyjątkiem zaświadczenia Rp-7 od pracodawcy Przedsiębiorstwa Budowlanego (...), nie były przedmiotem sporu między stronami postępowania. W ocenie Sądu wskazane zaświadczenie, mimo jego zakwestionowania przez organ rentowy, jest dokumentem wiarygodnym. W pierwszej kolejności należy wskazać, że nie budzi wątpliwości Sądu, że zaświadczenie mimo błędnego wskazania daty urodzenia i numeru PESEL odwołującego, dotyczy E. P.. W tym zakresie istotne jest to, że ubezpieczony, poza świadectwem pracy, przedstawił formularze PIT wydane przez pracodawcę, dowód osobisty, w którym w przeszłości dokonywano adnotacji o zatrudnieniu oraz legitymację ubezpieczeniową. Zauważyć przy tym należy, że organ rentowy nie kwestionował informacji przedstawionych w zaświadczeniu z 10 maja 2002 r., a jedynie ponosił, że nie może ono być uwzględnione do przeliczenia kapitału początkowego z uwagi na brak podpisu i pieczętki drugiej osoby upoważnionej albo oświadczenia o braku drugiej uprawnionej osoby.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie E. P. zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020r. poz.53 ze zm.), zwanej ustawą emerytalną, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Na podstawie art. 174 ust. 2 ww. ustawy przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Z kolei w myśl art. 174 ust. 3 ustawy emerytalnej, podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18 z tym, że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999r. Dyspozycja powołanego art. 174 ust. 3 odsyła do treści art. 15. Zgodnie z art. 15 ust. 1 i 6, podstawę wymiaru emerytury stanowi przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę, albo
- 2) w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z art. 15 ust. 3 ustawy emerytalnej, do podstawy wymiaru emerytury lub renty, o której mowa w ust. 1 i 2, dolicza się kwoty przysługujących ubezpieczonemu w danym roku kalendarzowym wynagrodzeń za czas niezdolności do pracy oraz kwoty zasiłków: chorobowego, macierzyńskiego, opiekuńczego, świadczenia rehabilitacyjnego, zasiłku wyrównawczego, świadczenia wyrównawczego lub dodatku wyrównawczego, a także wartość rekompensaty pieniężnej ustaloną zgodnie z pkt 3 załącznika do ustawy z dnia 6 marca 1997r. o zrekompensowaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent. Do podstawy wymiaru wlicza się również kwoty zasiłków dla bezrobotnych, zasiłków szkoleniowych lub stypendiów wypłaconych z Funduszu Pracy za okres udokumentowanej niezdolności do pracy, z zastrzeżeniem ust. 3a.

Jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy (art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej).

Stosowane do przepisu art. 175 ust. 1 zd. 2 ustawy emerytalnej, postępowanie w sprawie ustalenia kapitału początkowego przebiega według zasad dotyczących ustalenia prawa do świadczeń przewidzianych w ustawie (w szczególności chodzi tu o katalog środków dowodowych, jakie służą ubezpieczonemu w postępowaniu przed organem rentowym do wykazania zarówno stażu ubezpieczonego, jaki i wysokości przychodów).

Zgodnie z § 21 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011r., Nr 237, poz. 1412), środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobków lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury dla pracowników (także wysokości kapitału początkowego) są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Brak odpowiedniej dokumentacji płacowej i innych dokumentów, na jakie wskazuje cytowany przepis, przeważnie uniemożliwia prawidłowe ustalenie w zakresie wysokości wynagrodzenia za pomocą innych środków dowodowych. Jest to bowiem trudne z uwagi na szczególność takich danych przy znacznej najczęściej odległości czasowej. Zaliczenie zaś nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień oraz wzrostu świadczeń emerytalno-rentowych wymaga dowodów nie budzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych (zob. wyrok Sądu Najwyższych z 9 stycznia 1998r. II UKN 440/97). Jednocześnie w orzecznictwie podkreśla się jednak, że w postępowaniu odwoławczym od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie ma ograniczeń co do środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków i w myśl art. 473 k.p.c. wysokość wynagrodzenia może być dowiedziona wszelkimi dostępnymi dowodami przewidzianym w Kodeksie postępowania cywilnego. Rzeczą sądu jest natomiast ocena wiarygodności przedstawionych w toku postępowania dowodów (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25 lipca 1997r. II UKN 186/97, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 4 marca 1997r. III AUa 105/97).

Mimo braku ograniczeń dowodowych w postępowaniu przed sądami ubezpieczeń społecznych nie można zapominać, że wysokość zarobków stanowiących podstawę wyliczenia składki na ubezpieczenia społeczne nie może być ustalana w sposób hipotetyczny, przybliżony, oparty jedynie na domniemaniu czy też uprawdopodobnieniu (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 czerwca 2007r., III AUa 482/07, Apel. - W-wa 2008, nr 1; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2007r., I UK 36/07, LEX nr 390123; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2013r., II UK 315/12, LEX nr 1375196; wyroki Sądu Apelacyjnego w Lublinie: z dnia 14 sierpnia 2012r., III AUa 322/12, LEX nr 1213861; z dnia 4 października 2012r., III AUa 305/12, LEX nr 1223273; z dnia 19 grudnia 2012r., III AUa 1009/12, LEX nr 1237287; wyroki Sądu Apelacyjnego w Gdańsku: z dnia 5 października 2012r., III AUa 565/12, LEX nr 1223165 i z dnia 22 stycznia 2013r., III AUa 1244/12, LEX nr 1280044; wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 21 sierpnia 2013r., III AUa 459/13, LEX nr 1363361). Zadaniem Sądu w sprawach o ustalenie wysokości kapitału początkowego jest więc dokładne ustalenie wysokości wynagrodzenia otrzymywanego przez ubezpieczonego w danym okresie. Zarobki za poszczególne miesiące i wybrane lata kalendarzowe muszą być wykazane w sposób niebudzący wątpliwości, w ściśle określonej kwotowo wysokości.

Dodatkowo regułą jest, że podstawę wymiaru świadczenia stanowią te przychody, których dotyczy obowiązek opłacania składki (nie jest to jednak reguła bezwzględna). Jak stwierdził Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 18 października 2007r. (III AUa 970/07, Apel. -

W-wa 2008, nr 1), przy ustalaniu, czy istnieje/istniał obowiązek opłacania składki na ubezpieczenie społeczne od określonych składników wynagrodzenia i innych świadczeń ze stosunku pracy, stosuje się przepisy obowiązujące w okresie, z którego wynagrodzenie jest uwzględniane w podstawie wymiaru.

W niniejszej sprawie E. P. domagał się uwzględnienia przy obliczeniu kapitału początkowego zarobków osiągniętych w trakcie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Budowlanym (...). Sąd miał przy tym na względzie, że co do zasady okoliczności faktyczne sprawy w zakresie faktu zatrudnienia odwołującego jako pracownika w ww. firmie w latach 1991-1996 nie były sporne. Wydając skarżoną decyzję organ rentowy nie uwzględnił jednak wysokości zarobków odwołującego, kwestionując zaświadczenie o zatrudnieniu

i wynagrodzeniu (Rp-7) z uwagi na brak podpisu drugiej upoważnionej osoby oraz błędnie wpisaną datę urodzenia i numer PESEL ubezpieczonego. Jak wskazano we wcześniejszej części niniejszego uzasadnienia, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione odwołującemu przez

ww. pracodawcę, pomimo jego kwestionowania przez organ rentowy, Sąd uznał za wiarygodny. Zdaniem Sądu brak formalny zaświadczenia w postaci braku podpisu i pieczętki imiennej drugiej osoby upoważnionej do wystawienia dokumentu nie mógł być konwalidowany wobec nieistnienia obecnie przedsiębiorstwa. Brak było również możliwości potwierdzenia ww. danych na liście płac, wobec zaginięcia dokumentów płacowych i osobowych odwołującego w archiwum. Niemniej jednak, zdaniem Sądu kwoty przedstawione w druku Rp-7 z 10 maja 2002r. odpowiadają kwotom przedstawionym w rozliczeniach PIT, znacznie przewyższającym kwoty minimalnego wynagrodzenia przyjęte przez organ rentowy do wyliczenia kapitału początkowego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie ww. dokumentów ustalił, że wynagrodzenie E. P., które powinno zostać wzięte pod uwagę do wyliczenia kapitału początkowego wynosi za 1991 r. – 9 360 000 zł, za 1992r. – 32 890 700 zł, za 1993r. – 37 036 800 zł, za 1994r. – 67 344 900 zł, za 1995r. – 7 789,78 zł, za 1996r. – 6 108,71 zł.

Prezentowane wyżej dane, w ocenie Sądu, należało uwzględnić na poczet ustaleń wysokości kapitału początkowego, co skutkowało uzyskaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru równym 119,44% oraz podstawą wymiaru wynoszącą 1458,23 zł. W konsekwencji powyższego wyliczenie kapitału początkowego odwołującego wyniosło 128 520,37 zł.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. dokonał stosownej zmiany decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z 2 września 2020r., o czym orzekł zgodnie z sentencją wyroku.